

Hanna Lee

SERIA
VECINI

Dansul unui înger

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HANNA LEE

Seria Vecini : Dansul unui înger / Hanna Lee. - Timișoara : Stylished, 2019

ISBN 978-606-9092-15-6

821.135.1

Editura STYLISHED

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40)727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

Capitolul I

Nenorocitul tatuat

Cristi

Știi momentul ăla în care crezi că ai totul aranjat în viață, că ești pe malul care trebuie al râului, pe drumul ideal? Că ai viața pe care ți-o dorești: casă, mașină, o afacere care merge foarte bine, adică un venit suficient de bun să îți faci poftele, libertatea de a face ce vrei, de a pleca de-acasă și de a te întoarce când ai chef, fără să dai explicații nimănui? Libertatea de a fi cu cine vrei, când vrei, cât timp vrei... pe scurt de a fute fără să te simți obligat să o suni a doua zi, dacă nu mai ai chef de „una mică”?

Ăsta sunt eu. Cristian Diaconu. Pe scurt Cristi, dar de când cu filmul ăla pervers „Fifty Shades of Grey”, fetele de la firmă au început să mă strige pe numele de botez. Asta pentru că un lucru sigur știu și ele: nu sunt un băiat bun. Cel puțin nu pentru o femeie.

Sunt un nenorocit, așa cum mi-au spus optzeci la sută din femeile cu care am fost, un nesimțit, cum zic doisprezece la sută, și orice rasă de animal, conform celor opt procente rămase, adică porc, bou, măgar, câine. Dar niciuna nu s-a plâns de prestația mea la pat.

Ok, recunosc că și eu mai am tendințe din astea de a mai da la fund câte o palmă, două... cinci... și să i-o trag tare femeii, dar pornirile mele sadice se cam opresc aici. Chiar dacă am aproape 1,85 m înălțime, vreo 90 de kilograme lucrate frumos la sală și sunt obsedat de tatuaje, care îmi acoperă mai mult de jumate din corp, asta nu înseamnă că îmi place să torturez femeile și să îmi doresc să văd vânătăi pe ele.

Mărturisesc că într-o seară, singur, pe ascuns – de parcă nu voiam să știe nici Dumnezeu că mă cobor la un așa nivel – m-am uitat și eu la filmul ăla, că deja mă mânca curiozitatea după toate aluziile primite. Am ațipit de vreo două ori până la final, mi s-a părut foarte prost regizat, și cu toate astea mi-am dat seama că femeile întotdeauna preferă băieții răi. Dar asta o știu de mic, de când mi-am făcut în liceu primul tatuaj și puștoaicele au început să se arunce la picioarele mele, ca muștele pe prăjitură. Și ce le mai plăcea să lingă glazura...

V-am zis că sunt un nesimțit, așa că nu vă mai strâmbați, deoarece vocabularul meu e mult mai colorat decât vă așteptați.

Revenind la filmul ăsta, după ce a făcut valuri în cinematografe, am sesizat o schimbare la femeile pe care le agățam prin cluburi. Mai toate căutau un Christian Grey, iar eu aveam marele noroc să am același nume cu individul. Ajutat și de tatuaje, eram văzut ca bărbatul lor ideal. Doar că nu prea eram dispus să fac ce făcea acela, și cea mai urâtă

experiență am avut-o cu una care în mijlocul actului, parcă o și văd crăcită sub mine, mi-a spus hotărâtă „Strânge-mă de gât!” Am crezut că nu aud bine. „Vreau să mă sufoci cu mâna pe gâtul meu!”

Bă, dă-o dracu'... Am stat prea mult lângă boxă sau asta chiar îmi cere să o sugrum?

Îmi place să știu femeia satisfăcută, dar am limitele mele. M-am uitat la ea de sus și am încercat să întorc jocul în favoarea mea, măcar câteva minute, cât să îmi termin treaba, că apoi dracu' mă mai vedea la culoare. „Îți place dur, scumpo?” am întrebat-o cu un zâmbet machiavelic, în timp ce micșoram ritmul soldurilor mele, la un nivel agonizant de încet. „Da!” m-a implorat din glas și din privire și s-a întins după mâna mea, pe care mi-a așezat-o pe gâtul ei, apăsând. *E dusă femeia...* „Una e dur și alta e să te sufoc. Așa că ia taci tu din gură și lasă-mă să îți dau o lecție dureroasă, pentru că nu știi să te joci frumos”.

Eu eram serios și voiam să termin repede cu nebuna, dar ea părea încântată și îmi zâmbea entuziasmată. În mod normal ar fi trebuit să o las acolo și să plec, dar sunt bărbat, dă-mă dracu', și nu aveam cum să refuz o crăcănată siliconată în tâțe și buze, doar că era un pic dusă cu capul.

Am întors-o dintr-o mișcare cu fața la cearceaf și curul în sus, și i-am lipit o palma pe fesa dreaptă, soră cu cureaua de o primeam de la tata când nu eram cuminte pe la doisprezece ani. Ea a țipat surprinsă, dar probabil și de durere, pentru că i-am dat-o așa bine, încât mă ustura și pe mine palma. I-am mai dat

una la fel de tare și pe buca cealaltă și am intrat tare în ea pe la spate, de am băgat-o cu capul în pernă de tot. Măcar acum țipa de plăcere tot felul de interjecții și nu-i mai stătea capul la sugrumat. M-am înfipt încă de câteva ori, mai lipeam vreo două palme zdrene, când am auzit-o: „Mai tare!”

Nu sunt un tip violent cu femeile. Niciodată nu am bătut o femeie, în afară de astfel de palme date în pat, cu scop erotic, dar în gagică asta dădeam de parcă aș fi dat în sacul de box și ea tot voia mai tare! Deja devenea enervantă și tot ce îmi doream era să termin mai repede, dar am zis totuși să îi fac pe plac masochistei. Dacă tot stătea ea așa frumos cu curul în sus, ia să i-o dau la sensul interzis, m-am gândit eu. I-am mai lipit o palmă și apoi degetul meu mare a testat ușor rozeta.

„A, nu...” am auzit-o din pernă și a dat să se depărteze de mine, dar am prins-o imediat cu cealaltă mână de șold, forțând-o să stea nemișcată.

„Să nu îmi spui că gaura asta e sfântă...” i-am aruncat cuvintele ridicând o sprânceană, chiar dacă ea nu mă vedea. „Nu, doar că tu ești prea mare și o să mă doară!” a zis pe un ton de femeie mironosiță.

Bă, dă-mă dracu' din nou!

„Dar parcă erai doritoare de mai tare, păpușă. Lasă-mă câteva clipe și o să îți dau exact ceea ce vrei! Și ajutându-mă de umezeala dintre picioarele ei, am pregătit în câteva secunde locul ei „sfânt”.

Fără prea multe menajamente am mai lăsat puțină salivă să curgă pe acea intrare și ajutat de o mână,

am încep să împing în gaură capul penisului acoperit, normal, de prezervativ. Cam greu la început, că ea opunea un pic de rezistență, dar am ignorat gemetele ei plângăcioase mixate cu unele de plăcere și până la urmă mi-am băgat-o în ea. Era destul de strâmtă, iar asta urma să mă ajute să termin mai repede. Și i-am dat, frate, să îi sară capacele și să se sature femeia să îmi ceară mai tare sau ceva dureros. M-am aplecat peste ea și i-am băgat o mână între picioare, pentru a-i tachina clitorisul, iar din câteva mișcări femeia era lovită de un orgasm puternic, ce o făcea să tremure sub mine și să urle ca din gură de șarpe.

Nu am putut să nu mă gândesc pentru o clipă la săracii ei vecini...

Încă două-trei mișcări din cur condimentate cu câteva palme peste fundul înroșit și mi-am dat și eu drumul, ușurat, mai mult de faptul că o scap de lângă ea.

În mod normal, dacă eram în gaura cealaltă, chiar și cu prezervativ îmi place să ies în ultima clipă și să îmi dau drumul afară. Asta pentru că nici prezervativele astea nu sunt cele mai sigure și am un prieten care a comis-o chiar și cu ele. Mai bine să înveți din greșelile altuia, decât din ale tale.

Dar cum gaura asta era sigură, am terminat în prezervativ și apoi am lăsat-o să se prăbușească epuizată pe pat, iar eu mi-am acordat câteva clipe să îmi trag sufletul, lungindu-mă lângă ea.

„Mâine nu o să pot să stau în fund” s-a plâns, dar era satisfăcută, cu un zâmbet mare pe chip.

Nu am avut cum să nu mă simt mândru, dar asta tot nu mă făcea să vreau să mai pierd vremea prin apartamentul ăla. Am sărutat-o cast pe creștet și m-am ridicat din pat, trăgând imediat blugii pe mine.

Ea se lungea și se pisicea goală peste lenjerie, încercând să fie ademenitoare. Dar nu știa că mă pierduse la „sugrumă-mă”. În gând mi-am dau ochii peste cap neimpresionat de tentativa ei de a fi seducătoare. S-a uitat lung la mine și m-a întrebat: „O să mai aud de tine?”

Ai luat-o razna? „Ce să faci cu mine?” am întrebat-o când îmi încheiam nasturii la pantaloni. „Ce am făcut azi, plus altele.” răspunde rânjind.

Alte, însemnând „strânge-mă de gât și încearcă să mă omori, dar vezi să nu o faci”. *Pas.*

„Scumpo, mă tem că avem gusturi diferite în materie de sex și nu pot să îți ofer ceea ce vrei”.

A fost un pic surprinsă de refuzul meu și se uita ca vițelul la poarta nouă, probabil pentru că se crede atât de sexy și nimeni nu mai fusese așa sincer cu ea, dar nu m-am putut abține. Sinceritatea asta e calitatea mea de preț.

Așa că mi-am luat tricoul pe mine, mi-am pipăit buzunarul din spatele blugilor să fiu sigur că nu uitam portofelul sau telefonul pe la ea, iar când am fost convins că am totul, mi-am băgat degetul prin brelocul cheii de la mașină și i-am urat multă fericire înainte să ies pe ușă.

Mi-a trecut pe lângă ureche un „Ce nesimțit!”, dar nu m-a făcut decât să trântesc ușa mai repede și să îmi văd de drum.

Și uite-așa a mai crescut de atunci procentul „fanelor” care mă consideră un nesimțit.

Cam asta e viața mea. Muncă, distracție și femei.

Și când zic muncă, mă refer la atelierul auto pe care îl am împreună cu fratele meu. Nu vă gândiți la un amărât de depozit, pentru că noi ne ocupăm mai mult de mașini de lux. Mai exact, la noi vin pentru diferite personalizări cam toate mașinile de fițe pe care le admiră cocălarii și pițipoancele pe Dorobanți. Trebuie să recunosc că afacerea merge bine, dar nu fără efort și muncă. Munca începe în club, unde vine „lumea bună” și unde ies cu clienții care între timp mi-au devenit, unii dintre ei, și prieteni. Și cum la o distracție se fac cele mai bune afaceri, ăla e mediul ideal pentru a discuta despre femei și mașini și mereu mai apare câte unul din aceste cercuri dornic să arunce niște bani frumoși pentru un neon sau o culoare mai deosebită pe mașina lui prețioasă.

Nu mă plâng. Asta e lumea pe care o cunosc de ani de zile și nici nu mă văd în altă parte. De mic m-am plimbat prin astfel de cercuri de oameni cu bani, pentru că și familia mea a fost una din această clasă, dar nu pot să spun că sunt cel mai mare fan al fițelor și că mă încântă siliconatele și materialistele care stau pe lângă noi doar pentru că speră să ciugulească și ele ceva.